

של אות ם בְּרַבּוּעַ. אֲבָל פֶּאֶן לֹא נִשְׁמַת, רַק אוֹת ה', וְהַמְּרַכְבָּה שְׁלֵה חֲמִשָּׁה עֲמוּדִים שְׁאֲמַרְנוּ. וְכֹאֲשֶׁר מִכָּה אוֹר הֵנֵר בְּאוֹת י', מְאִירָה, וּמִהֶהֱבֵאָה הֵיחֵא נַעֲשׂוּ אוֹתָם תִּשְׁעָה עֲמוּדִים שְׁאֲמַרְנוּ. וּמִתּוֹךְ הָאוֹר שְׁמַאִיר אוֹת י', נִתְפָּשְׁטוּ הַשֵּׁלֶשׁ נִקְדוֹת שֶׁל י'. שְׁתֵּים לְמַעְלָה, שֶׁהֵן הָרֵאשׁ, וְאֶחָד לְמַטָּה, שֶׁהוּא קוֹץ הִי, כְּמוֹ זֶה שְׁאֲמַרְנוּ. כֹּאֲשֶׁר הִתְפָּשְׁטוּ שְׁתֵּים, נַעֲשׂוּ שֵׁלֶשׁ. אַחַת נַעֲשֶׂתָה שְׁתֵּים. וְנִתְפָּשְׁטוּ וְנַעֲשָׂה הֵיכַל אֶחָד. זֶה הֵיכַל, לְאַחַר שֶׁנַּעֲשָׂה הֵיכַל לְנִקְדָּה אַחַת רֵאשׁוֹנָה, נַעֲשָׂה גְנוּז וּמִסְתָּר סוּד שֶׁל אוֹת זוּ, וְעוֹמְדַת עַל חֲמֵשׁ אַחֲרוֹת.

אַרְבַּע גְּנוּזוֹת הֵן בְּנִקְדָּה אַחַת שְׁעוֹמְדַת בְּתוֹךְ בְּאֲמָצַע, וְהֵן חֲמֵשׁ, וְהֵיא אוֹת ה'. כְּמוֹ שְׁאוֹת ה' שְׁלִמְטָה עוֹמְדַת עַל אַרְבַּע, וְהֵיא נִקְדָּה עַל אַרְבַּע וְעוֹמְדַת בְּתוֹךְ הָאֲמָצַע, כְּמוֹ כֵּן הוּא פֶּאֶן. וּמִה שְׁעוֹמְדַת עַל חֲמִשָּׁה עֲמוּדִים, כִּף הוּא וְדֹאֵי, לְפִי שְׁזוֹ הַנִּקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה הֵיא עַל שְׁתֵּי בַחֲנִינּוֹת - אַחַת בַּעֲצָמָה, וְאַחַת בַּהֶעֱלֵם.

וּבִסְפָר הַסּוּדוֹת שֶׁל חֲנוּךְ, אוֹת ה' וְדֹאֵי עוֹמְדַת עַל חֲמִשָּׁה עֲמוּדִים שְׁיּוֹצְאִים מִתּוֹךְ הֵנֵר, וְאִזּוּ מוֹצֵיא חֲמִשָּׁה עֲמוּדִים אַחֲרֵים, וְנִמְצְאָת אוֹת ה' הֵזוּ בְּסוּד הַעֲשָׂרָה. וְכֹאֲשֶׁר נִפְרְדַת, עוֹמְדַת אוֹת ה' הֵזוּ עַל עֲמוּדִים, וְאֵלוּ הֵן י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים בְּדִרְגָּה אַחַת שְׁנוֹסְפַת עֲלֵיהֶן.

וְאֵלוּ הֵם י"ב שְׁנִמְצָאִים בְּשֵׁשׁ. לְפַעְמִים הֵם אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים, לְפַעְמִים שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים הֵן, אֲבָל יוֹרְדוֹת לְמַטָּה. וְכֹאֵן נִפְרְדִים שְׁבִילִים לְכָל צֶדֶד, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם, נִשְׁאָר אַרְבָּעִים. וּשְׁתֵּי אֵלוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיוֹת

דְּקֹאמְרָן דָּאָת ם בְּרַבּוּעַ. אֲבָל הָכָא לֹא אֲתַרְשִׁים בַּר אֶת ה', וְרִתִּיכָא דִילָה חֲמִשָּׁה סְמִכִין דְּקֹאמְרָן.

דְּכַד בְּטִשׁ נְהִירוֹ דְּבוּצִינָא בָּאָת י', אֲתַנְהִיר, וּמִהֶהוּא בְּטִישׁוֹתָא, אֲתַעְבִּידוּ אֵינוֹן תִּשְׁע סְמִכִין דְּקֹאמְרָן. וּמִגּוֹ נְהִירוֹ דְּאֲתַנְהִיר אֶת י', אֲתַפְּשְׁטוּ תְּלַת נִקְוֵדִין דִּי'. תְּרִין לְעִילָא, דְּאֵינוֹן רִישָׁא. וְחַד לְתַתָּא, דְּאִיהוּ קוּצָא דִי', פְּגוּוּנָא דָּא דְּקֹאמְרָן. פַּד אֲתַפְּשְׁטוּ, תְּרִין, אֲתַעְבִּידוּ תְּלַת. חַד אֲתַעְבִּיד תְּרִין. וְאֲתַפְּשְׁטוּ, וְאֲתַעְבִּיד חַד הֵיכְלָא. דָּא הֵיכְלָא, לְבִתָּר דְּאֲתַעְבִּיד הֵיכְלָא לְחַד נִקְוֵדָה קְדַמָּא, (ד' ק"ט ע"ב) אֲתַעְבִּיד פְּגִינָיו טְמִיר רְזָא דָּאָת דָּא, וּקְיִימָא עַל חֲמֵשׁ אַחֲרָנִין.

אַרְבַּעָה גְּנִיזִין אֵינוֹן, בְּחַד נִקְוֵדָה דְּקְיִימָא לְגוּ בְּאֲמָצְעִיתָא, אֵינוֹן חֲמֵשׁ. וְאִיהִי ה'. פְּמָה דִּה"א דְּלְתַתָּא, קְיִימָא עַל אַרְבַּע, וְאִיהִי נִקְוֵדָה עַל אַרְבַּע, דְּקְיִימָא כְּגוּ אֲמָצְעִיתָא. אוּף הָכָא נְמִי הֵיא. וּמִה דְּקְיִימָא עַל חֲמִשָּׁה סְמִכִין, הָכִי הוּא וְדֹאֵי, בְּגִין דִּהֵיא נִקְוֵדָה עֲלָאָה, אִיהִי עַל תְּרִין גְּוּוּנִין, חַד בְּלַחֲדוּדִי, וְחַד בְּטְמִירוֹ.

וּבִסְפָרָא דְּרִזִין דְּחֲנוּךְ, ה' וְדֹאֵי קְיִימָא עַל חֲמֵשׁ סְמִכִין דְּנִפְקִין מִגּוּ בּוּצִינָא. וְכַדִּין אֲפִיק חֲמֵשׁ קְיִימִין אַחֲרָנִין, וְאֲשַׁתְּכַחַת הֵיא ה' בְּרְזָא דַעֲשָׂרָה. וְכַד אֲתַפְּרִשְׁתָּ, קְיִימָא ה' דָּא, עַל סְמִכִין, וְאֵינוֹן הוּוּ תְּלִיסַר מְכִילִין דְּרַחֲמִי, בְּחַד דְּרִגָּא דְּאֲתוּסָף עֲלֵיהוּ.

וְאֵלִין אֵינוֹן תְּרִיסַר דְּקְיִימִין בְּשִׁית. זְמַנִּין אֵינוֹן אַרְבָּעִין וְתִרִין. זְמַנִּין שְׁבַעִין וְתִרִין הוּוּ, אֲבָל נַחֲתִין לְתַתָּא. וְהָכָא אֲתַפְּרִשׁוּ שְׁבִילִין לְכָל סְטָר, דְּאֵינוֹן תְּלַתִין וְתִרִין, אֲשַׁתָּאֵר אַרְבָּעִין. וְתִרִין אוּדְנִין יְמִינָא וּשְׁמָאלָא, הָא אֲזַנִּים יְמִין וּשְׁמָאל - הָרִי אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים.

עליונות, שהן אותיות גדולות של התורה.

לפי שיש אותיות גדולות, ויש אותיות קטנות. אותיות גדולות הן למעלה, אותיות קטנות למטה, והכל למטה כדגמת למעלה. לפי שיש שמות קדושים עליונים שקיימים ברצון הרוח והלב ובלי דבור כלל.

ויש שמות קדושים תחתונים שעומדים בדבור ובהמשכת המחשבה והרצון עליהם. ויש שמות אחרים למטה, שהם מהצד ההוא האחר, שהוא מהצד הטמא, ואלה לא קיימים אלא ברצון של מעשה למטה, להעלות רצון של המעשה ההוא שלמטה אליו. לפי שהצד ההוא האחר אינו, אלא במעשים של זה העולם להטמא בהם, כמו בלעם ואותם בני קדם, וכל אותם שמתעסקים באותו הצד האחר.

ואלה לא עומדים באותיות רשומות מן שמים ועשרים של התורה, חוץ משמים, והן אות ח' ואות ק', וסומכים להם בסמיכות אותיות של שקר. אבל אלו הן נודעות אצלן יותר. ועל זה בתהלה לדוד, בכלם פתוב אות ו' בכל אות ואות, חוץ מאלו השמים שלא כתובה אות ו', שהרי אות ו' היא שמו של הקדוש ברוך הוא.

ובשבי"ד זה אלו הארבעים ושנים אותיות שהעולם הזה נברא בהן, נמצא שאות ה' העליונה הזאת להעלות לתשעים ושנים. תשעים הם חוץ משתי אוננים זמין ושמאל. וסוד זה (וסימנך) - (בראשית יז) ואם שרה הבת תשעים שנה תלד. אבל הוא בחשבון תשעים ושנים, וכאשר נוספת דרגה של סוד הברית, שהוא רקיע שמיני, ועומד לשמונה ימים, הרי מאה. ואלה

ארבעין ותריין, אלין ארבעין ותריין אתון עלאין, דאינון אתון רברבן דאורייתא.

בגין דאית אתון רברבן, ואית אתון זעירין. אתון רברבין אינון לעילא, אתון זעירין לתתא. וכלא לתתא כגוונא דלעילא. בגין דאית שמהן קדישין עלאין, דקיימין ברעו דרוחא ולבא בלא מלווא כלל.

ואית שמהן קדישין תתאין, דקיימין במלה, ובמשיכו דמחשבה ורעו עלייהו. ואית שמהן אחרנין לתתא, דאינון מההוא סטרא אחרא, דאיהו מסטרא דמסאבא, ואלין לא קיימין, אלא ברעו דעובדא לתתא, לסלקא רעו דההוא עובדא דלתתא לגביה. בגין דאיהו סטרא אחרא לאו איהו, אלא בעובדין דהאי עלמא, לאסתאבא בהון. כגוונא דבלעם, ואינון בני קדם, וכל אינון דמתעסקי בההוא סטרא אחרא.

ואלין, לא קיימי באתון רשימין מן תריין ועשרין דאורייתא, בר תריין, ואלין ח' וק', וסמכין לון בסמיכו אתון דשקר. אבל אלין אינון אשתמודעאן לגבייהו יתיר. ועל דא בתהלה לדוד, בכלהו כתיב ו' בכל את ואת, בר מאלין תריין, דלא פתיב ו', דהא ו' שמה דקודשא בריך הוא איהו.

ובגין כך אינון ארבעין ותריין אתון, דעלמא דא אתברי בהו, אשתכח האי ה' עלאה, לסלקא לתשעין ותריין, תשעין הוו, בר תריין אודנין ימינא ושמאלא. ורזא דא (ס"א וסימנך) (בראשית י"ז) ואם שרה הבת תשעים שנה תלד.

אבל איהו בחשבנא תשעין ותריין, וכד אתוסף דרגא דרזא דברית, דאיהו רקיעא תמינאה, וקיימא לתמינא יומין, הא מאה. ואלין ודאי מאה ברכאן בכל יומא דאצטריכא כנסת